

در صفحه ۱۲ بخوانید...

یک سوزن به خود، یک جوالدوز به دیگران | شهرام شکیبا

به «آرامش» ندانسته مردم فکر می‌کنم | مریم نشیبا

او «هرگ» را به زانو در آورد | مریم مرادی

و ...

زمانی که صرف گرفتن مجوز می‌شود

صداه انجمن و NGO در ایران فعال هستند چه تعدادی از آنها را می‌شناسیم؟ واقعیت این است که به غیر از آنها که...

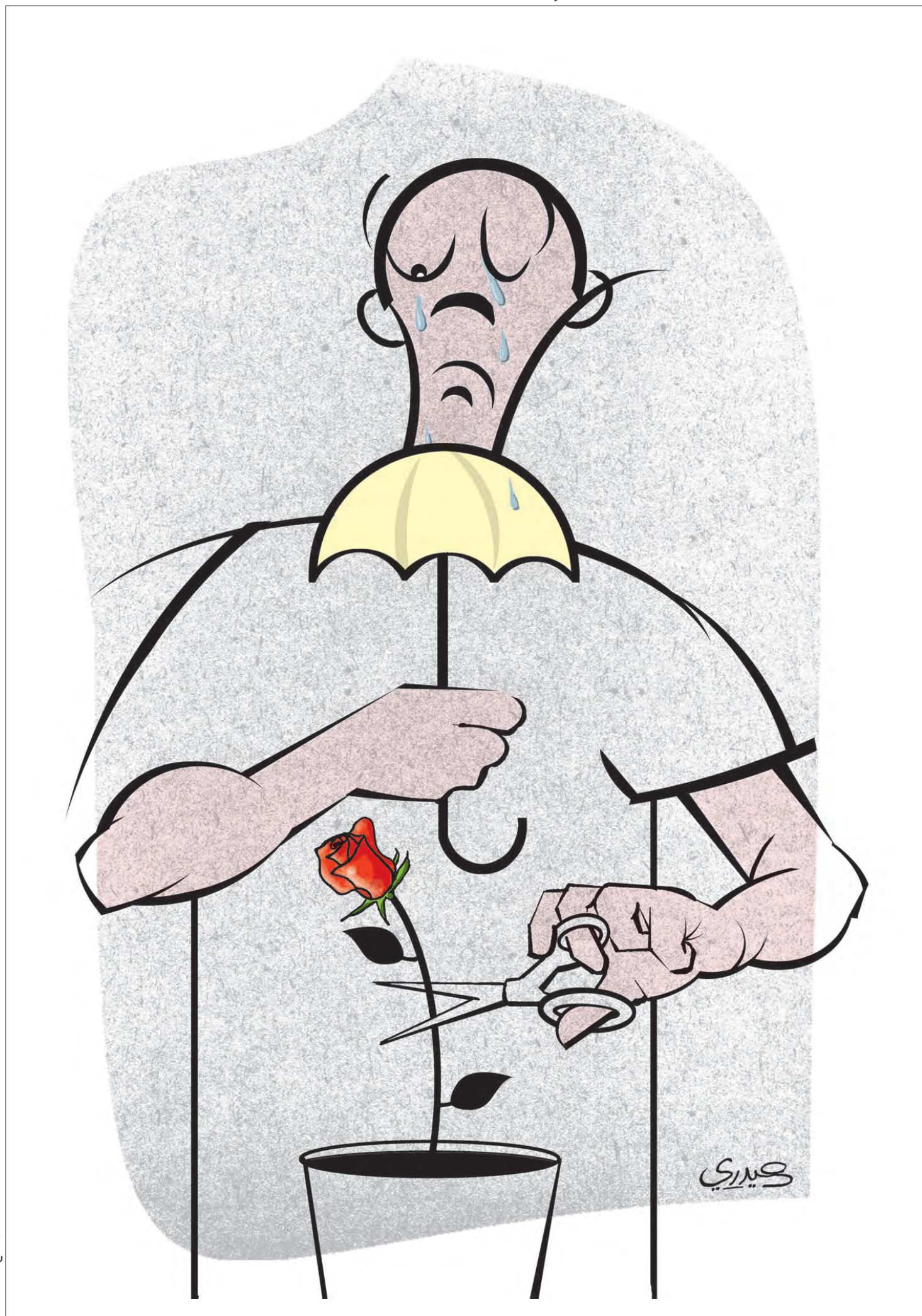
رشد قارچ گونه برخی موسسات مشکل ساز است

فعالیت انجمن‌ها و موسسات خیریه، ارتباط مستقیمی با امکانات دولتی ندارد. از همین رهگذر حضور افراد خیر و همکار...

آسیب‌شناسی موانع فعالیت‌های موسسات خیریه

گفتم؛ بنخفتی، شهر...

شعر: بنیان‌ان از مجموعه مدارج‌های سوره، احمد شافلو

فقدان اعتماد؛ مانع اصلی فعالیت

مرتضی کی‌منش | رئیس روابط عمومی جمعیت امام‌علی(ع)

رو به‌رو می‌شویم که هضم آنها بسیار دشوار است. برای مثال ما زمانی حمایت و آموزش کودکان کار و... را در دستور کار داشتیم. اما برخی از این کودکان شناسنامه نداشتند. چنانچه ما تنها در پی آموزش آنها بودیم، وظیفه اجتماعی خود را نادیده گرفته بودیم. نباید کاری به شناسنامه داشتن یا نداشتن کودکان کار می‌داشتیم، اما اینگونه نبودیم که وظیفه اجتماعی خود را نادیده بگیریم. البته بسیاری دیگر از سازمان‌های خیریه نیز مانند ما هستند. ولی متأسفانه این امر به مذاق بسیاری خوش نمی‌آید. بعد دیگر و در حقیقت مشکل دیگری که در این خصوص باید به آن اشاره کنیم، خود مردم هستند... بسیاری از آنها با چشم بسته دست به کار خیر می‌زنند و تنها نیت برایشان اهمیت دارد، این در حالی است که نیت تنها مهم نیست، بلکه مردم باید به دنبال شناسایی انجمن‌هایی باشند که کار خود را به درستی انجام می‌دهند. بی‌پایان کاری و هزینه‌کرد دارند. چنانچه چنین امری رخ دهد، ما شاهد حضور انجمن‌هایی خواهیم بود که با دقت کار می‌کنند و برای کارشان اهمیت

مشکلات موجود بر سر راه فعالیت‌های خیرخواهانه و داوطلبی، دارای ابعاد گوناگونی است و به همین دلیل نیز اثرگذاری بخش‌های مختلف بر آن را می‌توان از دریچه‌های بسیاری مورد بررسی قرار داد. این در حالی است که NGOها نیز در نوع خود دارای مسائلی هستند که بسیار کم به آن پرداخته شده و به همین دلیل نیز این امر، سازمان‌های مردم‌نهاد را بسیار با خود درگیر کرده و از این طریق نیز در اغلب موارد سدی بزرگ و جدی بر فعالیت آنها ایجاد کرده است. چنانچه بخواهیم این موارد را با دقت و وسواس مورد بررسی قرار دهیم، باید این مشکلات را در دو بعد مورد بررسی قرار دهیم. بعد نخست، وجود فضای بی‌اعتمادی نسبت به فعالیت‌های خیرخواهانه و به‌خصوص فعالیت NGOهاست. بسیاری از ارگان‌ها آن‌طور که باید و شاید با فعالیت‌هایی از این دست ارتباط برقرار نمی‌کنند و به همین دلیل هم عامل ایجاد اختلال در فعالیت آنها می‌شوند. برای مثال این امر را می‌توان در پروسه اخذ مجوز به وضوح مشاهده کرد. زمانی که سازمان مردم‌نهاد برای گرفتن مجوز مراجعه می‌کند، عدم وجود اعتماد لازم و کافی به این سازمان‌ها و کارکردشان، عاملی می‌شود تا مجوز آنها با مشکل روبه‌رو شود. این امر در گام نخست است. در گام‌های بعدی نیز عدم شناخت از جنس کار و فعالیت این انجمن‌ها عاملی می‌شود تا بسیاری از کارهای آنها درست تلقی نشده و سعی شود تا به مقابله با آن بپردازند.

ما یک نهاد اجتماعی هستیم و واکنش نشان دادن در خصوص اتفاقات و افرادی که با آنان مواجه هستیم، از جمله دغدغه‌هایمان محسوب می‌شود و اما زمانی که این واکنش‌هایی از سوی برخی ارگان‌ها و به‌ویژه رومی‌شویم که هضم آنها بسیار دشوار است

مردم‌نهاد برای گرفتن مجوز مراجعه می‌کند، عدم وجود اعتماد لازم و کافی به این سازمان‌ها و کارکردشان، عاملی می‌شود تا مجوز آنها با مشکل روبه‌رو شود. این امر در گام نخست است. در گام‌های بعدی نیز عدم شناخت از جنس کار و فعالیت این انجمن‌ها عاملی می‌شود تا بسیاری از کارهای آنها درست تلقی نشده و سعی شود تا به مقابله با آن بپردازند.

این در حالی است که ما یک نهاد اجتماعی هستیم و واکنش نشان دادن در خصوص اتفاقات و افرادی که با آنان مواجه هستیم، از جمله دغدغه‌هایمان محسوب می‌شود و اما زمانی که این دغدغه‌ها را بروز می‌دهیم، با واکنش‌هایی از سوی برخی ارگان‌ها

قایل هستند. از سوی دیگر مطالبه‌گری مردم می‌تواند تأثیر مثبتی در نوع کار آنها برجا گذارد. اما مشکل دیگری که در آخر مایلم به آن اشاره کنم، نوع برخورد با افرادی است که به کار خیر می‌پردازند. تعداد کثیری از آنها برای انجام این نوع کارهای بی‌مزد و منت، حتی توسط خانواده خود نیز مورد دشمنان قرار می‌گیرند و دلیل آن را نیز می‌توان در این جست که در جامعه کنونی ما این فرهنگ رایج شده که کلاه خود را بچسب، دیگران هیچ. این نگاه نادرستی که می‌تواند فعالیت‌های خیرخواهانه را تحت‌الشعاع قرار دهد و در نتیجه این مسائل را از آنچه باید باشد، دور می‌سازند.

یادداشت ۲

به انجمن سالمندان به عنوان یک خیر به نگاه نمی‌کنند

نگاه‌های مردمی و دولتی

الله‌معتدی | مددکار سالمندان

سالمندان معادل ۱۲ درصد از جمعیت کل جهان را تشکیل داده‌اند. طبق آمارهای سال ۲۰۱۳، ۸۴۱ میلیون سالمند در جهان زندگی می‌کنند. این گروه خواسته‌هایی دارند که حتی می‌توان گفت از خواسته‌های گذشته آنان و بازه‌های دیگری که در آن زندگی کرده‌اند، برجسته‌تر است. ما نمی‌توانیم به خواسته‌های آنان گوش فراندیم. سالمندان با همه آن که است اما این مساله باید با استخدام منعطف، دیگر نمی‌توان روی آنها حساب باز کرد، دارای قابلیت‌های بسیاری برای ارایه کردن هستند؛ آنها دوست دارند که همچنان اعضای فعال و محترم جامعه باقی بمانند و همانند سال‌های گذشته که در مدرسه به دانش‌آموزان خود درس می‌دادند یا مشغول انتقال دانش و تجربه خود به دیگران بوده‌اند، مشرّف‌تر واقع شوند.

سالمندان نیازمند اقدامات جدی برای حفظ قوای فیزیکی و روحیه خود هستند. از یک طرف دیگر هم ما باید اقداماتی در جهت داشتن سالمندان سالم در آینده انجام دهیم و با طرح برنامه‌های مختلف، از آسیب‌هایی که در انتظار آنهاست جلوگیری کنیم. آنها نگرانی‌هایی دارند که باید از برطرف شدن یک‌یکشان اطمینان حاصل شود. برای ایجاد فرصت جهت مشارکت جوانان و سالمندان در توسعه منافع آنها نیز به تغییر در ۳ حوزه به‌طور خاص،

ادامه در صفحه ۱۰

می‌توانند کمک‌های مالی را جذب خود کنند.

مردم از کارهای خیر دور شده‌اند

جوادار جمندفرد | رئیس انجمن خیریه نیویوگان کوثر

بهبانسه که گرفتاری‌ها زیاد شده و همین که بتوانند زندگی خودشان را اداره کنند، کار بزرگی کرده‌اند، کمتر به سمت کارهای خیر می‌روند. به همین دلیل از مقدار کمک‌ها روزبه‌روز کمتر می‌شود و مردم از انجام کارهای خیر عادی دور می‌شوند. از طرفی، یکی دیگر از مشکلاتی که بر سر راه انجمن‌های خیریه‌ای که در رابطه با کودکان بی‌سرپرست یا زنان سرپرست خانوار در مقایسه با انجمن‌های کمک به بیماران خاص، وجود دارد، این است که انجمن‌هایی که در رابطه با بیماران فعالیت می‌کنند به دلیل ماهیت مشخصی که دارند، بیشتر

بچه‌ها خواهد شد. نقدینگی برای چنین خیریه‌هایی که امکان تبلیغات در سطح وسیع را ندارند، کم است و خیرین معمولاً از طریق تبلیغاتی که در اطرافیانمان صورت می‌گیرد جذب این موسسه می‌شوند. البته این دلایل تا به امروز باعث نشده تا ما از انجام کار خیر منصرف شویم و خیریه را تعطیل کنیم اما باید قبول کرد که امروزه مردم به دلیل مشکلات اقتصادی زیادی که دارند، انگیزه‌های کار خیر را از دست داده‌اند. تمام کسانی که سال‌ها در امور خیریه فعالیت داشتند روی این موضوع تأکید دارند که در گذشته مردم مشارکت بیشتری در کار خیر داشتند اما امروزه با این

طی این سال‌های اخیر که به آن جی، او و نهادهای مدنی بها داده شده است و خیلی از آنها به رسمیت شناخته شده‌اند، روند کارهای اداری و تمدید مجوزها به راحتی انجام می‌پذیرد و در این زمینه ما مشکلات کمتری را شاهد هستیم. حتی در رابطه با تأسیس یک انجمن خیریه نیز روند اداری آسان‌تر شده و خیلی از سختگیری‌های گذشته وجود ندارد اما یک مشکل مهم و اساسی خیریه‌ها را دچار مشکل کرده است. در حال حاضر مهم‌ترین مشکل مربوط به منابع کم مالی است که برای خیریه‌ها وجود دارد.

به‌عنوان مثال، خیریه‌ای مثل ما که در رابطه با کودکان بی‌سرپرست فعالیت می‌کند و ۲۰ دختر بچه را تحت پوشش قرار داده، متأسفانه از نظر جذب خیرین مشکل دارد. بهزیستی برای هر کدام از بچه‌ها، ماهانه ۱۸۲ هزار تومان در نظر گرفته که این مبلغ تنها خرج پول آب و گاز و برق محل نگهداری

طرح: هادی صیبری